

Az unitárizmus hivatása a jövőben.

Irta: Br. Petrichevich-Horváth Kálmán.

A D. F. E. egyik gyűlésén mondtam, hogy az unitáriusok testvérei a többi protestáns egyházaknak, mert mindnyájan egy fészekből kerültek ki és ha az unitáriusok a protestantismus fájának magasabb ágaira repültek is fel, onnan is mindig szeretettel gondolkodnak és néznek alantabb maradott testvéreikre. Az evangelium, a Jézus Krisztus tanításai és azokban megnyilatkozó szeretet testvérekké avattak. Hisz a közös otthon emlékét, mely annyi félreértés és gyanúsítás dacára felénk int a múltból, nem lehet könnyen kiírtani az igazságot kereső szivekből. Mi megőriztük keblünkben szerető gonddal és örömmel fogadjuk a viszonzás minden jelét.

Most is azt mondom: egyek vagyunk, azoknak kell lennünk. Olyanok vagyunk mi, mint a harcászatban az elővéd, mely megelőzi a csapatot, kikémeleli a helyet, melyre törekszenek, összeköttetést tartva a sereg zömével, netaláni meglepetések, oldaltámadások kikerülése végett. De, hogy ezt tehesse, hogy munkája mindnyájuk hasznáta lehessen, teljes egyetértésben kell, hogy működjenek mindkét fél: kéz-kézben egymás támogatására, védelmére.

De tovább menve azt mondom, hogy mi testvérei vagyunk hitben a római katolikusoknak és minden keresztény felekezetnek, kik Jézus parancsai szerint kívánnak élni, ha hitágazataink, azok magyarázatánál és a kultus gyakorlásánál eltérnek is utaink.

Eggyé tesz minket a Jézusi eszmékben rejlő nagy szeretet, melynek benső melegénél eltűnik, megsemmisül, ami elválaszthat, csak egy marad meg: hogy mindnyájan Krisztus követői, egy-

atyának gyermekei vagyunk, kiknek egymást szeretniök, bajaikban támogatniök, segíteniök kell.

És ha a szeretet, az emberi szívnek ezen legmagasabb indulata csatol minket a kereszténység minden fiához, de Krisztus szerint nemcsak hozzájuk, de minden emberhez e világon, legyen az zsidó, mohamedán, Confucius vagy Budha tanát hirdető — bármely vallás követője, legyen az atheista avagy pogány; miután ezen nagy szeretet egyetemleges az egész emberiségre, mely nem ismer választófalat az emberek között, mely mint a nap sugarait szétterjeszti, — áldó kéz gyanánt az egész földtekére, mint azt Krisztus tanította: ezt hirdetni és terjeszteni: hivatása az unitarizmusnak is.

Kötelességünk kezünkben a bibliával keresni, magyarázni az abban foglalt nagy és szent igazságokat. Ezekből kifolyólag legyünk apostolai a vallási türelmességnek és felebaráti szeretetnek.

És most tegyünk hitvallást arról, hogy a mi Atyánk az egy, igazságos, kegyelmes, nagy Isten, kiben megbizunk, kihez küldjük gyermeki szeretettel mindennapi imánkat; és tanítónk az ő küldöttje az ember Jézus, kinek tanításai, ha megfogadjuk és azok szerint óhajtunk élni — megszerzik nekünk az életben elérhető boldogságot. Hirdessük a békét, a szeretetet, mely megnyugvást, megelégedést vihet a gazdag kastélyába úgy, mint a szegény kunyhójába.

De álljuk útját mindenkinek, ki ezek érvényesülését megátolni, vagy hamis tanok terjesztésével megbénítani, letörni igyekszik.

Ezeket hirdessük a jövőben is meggyőződésben, egész lélekkel, — méltóbbat nem cselekedhetünk vallásalapítónk Dávid Ferenc születésének négyszáz éves emlékűnnepén.